

Openbaringen 22:17

*“En de Geest en de bruid zeggen:”Kom”. En die het hoort zegge:”Kom”.
En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet.*

De roep ‘Kom’ klinkt

1 tot Christus

2 tot ons

Gemeente,

We naderen het einde. We naderen het einde van deze week. Weer gingen 7 dagen voorbij. En staan we op de drempel van een nieuwe week, van een zondag. Dat maken we vaak mee, 52 keer in een jaar.

We naderen het einde. We naderen het einde van dit jaar. We voelen er iets van dat de tijd doorgaat. Voor sommigen gaat dat langzaam, kinderen, jongeren, het duurt zolang voor het weer vakantie is. Voor anderen gaat dat vlug: weer een jaar voorbij. We kunnen de dankbaarheid voelen voor wat er gebeuren mocht: getrouwd, kindje geboren, jubileum. We kunnen de pijn voelen van wat er gebeurde: zonder werk gekomen, het huwelijk uit elkaar gevallen, kinderen van ons afgegroeid, aan het graf gestaan van onze man of vrouw, vader of moeder, geliefde. We voelen, opnieuw, de leegte, het gemis, des te sterker. Zo staan we op de drempel van een nieuw jaar.

We naderen het einde. Elk week-einde en elk jaar-einde geeft aan: eens komt het einde. Van ons leven. En dan staan we op de drempel van een nieuw begin, van de eeuwigheid. En elk week-einde wil ons erbij bepalen: hoe gaan we de week uit? Hoe gaan we de nieuwe week in? Hoe gaan we het jaar uit, het nieuwe jaar in? Hoe gaan we dit leven uit en de eeuwigheid in? Elke jaarwisseling, elke weekwisseling, is er een voorbereiding op. Denk daar eens aan, elke zaterdagavond, elke oudjaarsavond.

We naderen het einde. Het grote einde. Van de wereldgeschiedenis. Van deze bedeling. Want de Heere Jezus heeft gezegd:”Ik kom haastig” Drie keer in Openbaringen 22. Vers 7, vers 12, vers 20. Ik kom. En dat is het einde van deze wereldgeschiedenis. Zeven keer heeft het boek Openbaringen die periode beschreven. Vanuit 7 verschillende gezichtspunten. Zeven brieven aan de gemeenten, zeven zegels die verbroken werden, zeven engelen die bazuinden, het beest en het Lam, 7 schalen van plagen, de val van Babylon, het lot van satan. Het sprak van plagen, rampen, vervolgingen, strijd, gruwelijkheden. Maar alle zeven keren liep het uit op de wederkomst van de Heere Jezus. Dat Hij komt! Op Zijn overwinning. Op Zijn glorie en het oordeel over satan en zijn rijk. Dat einde naderen wij. En hoe gaan we dat einde tegemoet? Hoe leven we naar dat einde toe? Daar willen aan het einde van dit jaar, van deze week bij

stilstaan. Maar hopelijk niet alleen aan het einde van déze week.

Hoe leven we naar het einde toe? Onze tekst zegt hoe de Heilige Geest en de bruid ernaar toeleven. Die leven er zo naar toe dat zij zeggen: "Kom". Heere Jezus, kom toch. Wacht niet te lang, niet lang meer, maar kom. Maak een einde aan deze wereldgeschiedenis, en, denk aan artikel 37 dat wij beleden, maak een nieuwe hemel en nieuwe aarde, versla satan en al Uw vijanden voorgoed, en vervul aan ons al Uw beloften ten volle en in heerlijkheid. Daar bidden de Geest en de bruid om. Daar verlangen zij naar.

I tot Christus

Als er sprake is van de Geest en de bruid, dan is er dus ook een Bruidegom. Wie zal dat anders zijn dan de Heere Jezus. Hij wordt hier opgevat als: Bruidegom. En bij Bruidegom hoort: liefde. Een bruidegom heeft zijn bruid lief. Deze Bruidegom heeft Zijn bruid lief. Ondanks dat er niets aantrekkelijks te zien was in Zijn bruid. Zo lelijk, zo afzichtelijk, zo stinkend, zo walgelijk, zo afstotend. Maar Hij heeft haar liefgehad. En hoe! Hij heeft haar gekocht met Zijn dierbaar bloed. Hij heeft Zijn leven voor haar gegeven om haar uit de greep van de wet, de vloek los te maken. Rechtmatig te verlossen tot de Zijne te maken. Zo lief heeft Hij haar gehad. Haar bekleed met Zijn klederen van gerechtigheid. Smetteloos wit en helder. En Hij verlangt ernaar om haar te komen halen. Om haar tot Zich te nemen in eeuwigheid, altijd bij Zich en voor Zich te hebben. Eeuwige bruiloft te houden. Eeuwige vreugde te geven en te hebben met haar. De Bruidegom.

En de bruid? Ja, de bruid heeft de bruidegom lief. Dat is zo vreemd niet. De bruid van Christus heeft Hem lief, Die haar tevoren zo uitnemend heeft liefgehad. Met wederliefde. De bruid kan Hem niet missen. De bruid heeft het goed dichtbij Hem. In Zijn huis, aan Zijn tafel, in gebed. Daar heeft ze haar beste tijden. Daar leeft ze van en op. En als ze van de Bruidegom weg is gegaan, dan wordt dat tot last, dan wordt het leeg en droevig van binnen. Dan verlangt de bruid weer naar Hem. Want Hij is het en Hij alleen kan haar hart vervullen. Hoort u bij de bruid van Christus? Dan kent u dit bruidsleven. Dan is dit uw hart en ziel.

Hoe gaan we naar het einde toe? De Geest en de bruid zeggen: "Kom". Waarom de Geest? Wat heeft Die daarmee te maken? Nou, als de Bruidegom komt om Zijn bruid te halen, dan is het werk van de Geest ten einde. Zijn moeitevolle, zware werk. Wat was het zwaar voor de Geest om de bruid bij Christus te krijgen. Want de bruid wilde niet. Ze was een hoer. Het ander beeld in Openbaringen. Iemand die dan hierin dan daarin haar lust vond. Die zich niet wilde vastleggen en binden aan één. Maar graag meer had en meerderen had. Ze bleef liever gevangen. Ze koos

liever de duivel en zijn rijk. Voelde zich thuis onder de vloek en het leven van de één naar de ander. De Geest moest heel wat inwinnen. Om je tot Christus te leiden. En om je bij Christus te bewaren. En om je te louteren, te heiligen. Onafgebroken bleef je tegenwerken en afdwalen en om je heen kijken naar andere dingen. Wat een taai werk heeft de Geest eraan gehad. En heeft Hij nog. Maar dan zijn zij bijeen. Als de Bruidegom komt zijn ze voorgoed met elkaar: Bruidegom en bruid. Blijven ze voorgoed bij elkaar. Gaat de bruid nooit meer afdwalen. Hoeft Hij haar nooit meer terug te halen. Dan is Zijn werk ten einde. Ja, de Geest roept: Bruidegom, kom!

Maar niet alleen de Geest. Ook de bruid. Let wel: er staat niet: De Geest en de bruid moeten zeggen, of: laat de Geest en de bruid zeggen. Nee, zij zeggen, zij zullen zeggen, dat kan niet anders. Het kan niet anders of de Geest roept tot de Bruidegom, maar het kan ook niet anders of door de Geest zal ook de bruid roepen: kom! Een bruid verlangt toch naar de trouwdag? Een bruid hoopt toch dat die datum snel dichterbij komt? De bruid van Christus zal zeggen: Heere Jezus, kom. Dan is de bruiloft daar. Dan mag ik U ten volle kennen. Uw liefde ontvangen en zien. Dan zult U Zich helemaal aan Mij geven. Dan zal ik mij helemaal aan U kunnen geven. Nooit meer afdwalen, nooit meer onzuiver zijn, nooit meer me ver van U vandaan voelen, nooit meer twijfelen, nooit meer aangevochten worden, altijd met U zijn. Eeuwige vreugde van de bruiloft. De bruid zal zeggen: "kom".

Op weg naar het einde van de wereldgeschiedenis. Door de verdrukking, vervolging, gruwelijkheden heen, Heere Jezus, kom. We horen de vervolgde kerk met name het zeggen.

Op weg naar het einde van je leven. Als de krachten minder worden, het lichaam afgebroken wordt. Heere Jezus, kom. Kom mij halen. Heerlijk als je zo je geliefde het einde tegemoet zag gaan. Wat een troost. Als je zo je levenseinde aan ziet komen: dan komt U Heere Jezus, mij halen, mij opnemen voor de bruiloft. Sterven is gehaald worden door de Bruidegom. Op weg naar het einde van het jaar, van een week. Heere Jezus, kom.

Hoelang nog. Heerlijk als je ervan herkennen mag. Zo het einde tegemoet.

Het einde. Als de Bruidegom de bruid meeneemt naar binnen toe. De bruid. Ja, zij alleen. Als de trouwdag ten einde is en de bruidegom gaat naar huis, dan neemt hij zijn bruid mee het huis in. Anderen niet. Echt niet. Alleen de bruid gaat mee het huis in. Als de hemelse Bruidegom komt om Zijn bruid te halen en mee te nemen, mag alleen Zijn bruid mee, anderen niet. Anderen laat Hij buiten. Die zullen buiten zijn en eeuwig blijven. Al zullen ze roepen: Heere, Heere, doe ons open, Hij zal zeggen: Ik ken u niet. Als dat je toch geldt.....

Stel je voor je gaat dan het einde tegemoet. Eeuwig buiten. Stel je voor: en je gaat het tegemoet heel rustig en kalm, onbezorgd en druk met van alles en nog wat, alsof er geen vuiltje aan de lucht is. Bent u dat? Jij dat? Geen bruid en toch gerust?

De Geest en de bruid zeggen: “Kom”. Ja, maar wat kan dat ingezonken zijn. Wat kan bij de bruid die roep verstomd zijn. Onhoorbaar geworden zijn. Verstild zijn. Je bent een bruid geworden die niet meer uitzielt naar de trouwdag. Een bruid van wie de Bruidegom nog een hele tijd weg mag blijven en geen haast hoeft te maken met de trouwdag en de bruiloft. Hoe komt dat? Noem maar op: aardsgezindheid, gerichtheid op dit leven, tanend gebedsleven, weinig Schriftonderzoek, onheilig leven, weinig gericht op God, vol van en met aardse dingen. En nog veel meer: ziektekiemen die het bruidsleven verzieken en flauw maken, bewusteloos haast.

De remedie? Het medicijn? Gemeente, dat is er ten diepste één! Zien op de Bruidegom! Zien op wat de Bruidegom in 2011 van Zich openbaarde. Daar was de lijdenstijd en Goede Vrijdag. De Bruidegom in Zijn vernedering, Zijn lijden, Zijn sterven, Die het voorhangsel deed scheuren van boven tot aan beneden. Daar was de tijd na Pasen. De bruidegom in Zijn verhoging. Vol van macht en rijkdom, Die altijd leeft om te bidden. Daar was Hij in het leven van David. Priester, om David schuld te verzoenen. Al was het nog zoveel. Profeet, Die David geleid heeft, wonderlijk, maar wijs en goed. Koning, meer dan David, Die een handvol koren doet ruisen als de Libanon. Wat openbaarde Hij Zich met kerst: mens geworden, zo diep neergedaald, God gebleven: Ik wil, Ik kan u redden. Wat liet de Bruidegom van Zich horen toen het over de 10 geboden ging in de catechismus. Maar Zijn bloed verzoent. Maar Zijn Geest heiligt en loutert. Toen het over het “Onze Vader” ging: al wat Hij ons leert te bidden, zeg maar tegen de Vader, dat Ik je gestuurd heb om het te vragen. Wat liet de Bruidegom van Zich zien in de Heilige Doop: om zondaren zalig te maken. Zonder voorwaarden. Daar gaf Ik Mijn bloed voor. Wat liet Hij van Zich zien in het Heilig Avondmaal: Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. Zie de Bruidegom! Zie Hem. En hoe meer u op Hem ziet, hoe meer u Hem overdenkt, hoe meer u bruid wordt. Hoe meer u liefkrijgt, hoe meer u verlangt, hoe meer u zegt: O Bruidegom kom. Zouden we Hem niet meer in gedachten moten hebben, overdenken, mediteren, stil zijn denkend aan Hem, gedenkend Zijn liefde als Bruidegom. Hoe het einde tegemoet? Zulk Eén is mijn Liefste, zulk Eén is mijn Bruidegom, er is niemand zoals Hij.

2 tot ons

En nu die andere roep: en die het hoort zegge: "kom". Dat is een roep naar mensen toe. Dat blijkt ook uit het vervolg, waar het gaat over dorsten en komen tot de wateren des levens en dat geldt zondaren, mensen. Nu willen we eerst bezien: hebben deze twee roepen met elkaar te maken? Die roep: "kom" tot Jezus, de Bruidegom, en die roep: "kom" tot zondaren. Hoe is het verband daartussen?

Dat verband moeten en kunnen we zo zien. Probeer even mee te denken. Jaren geleden. Waarder als dorp wordt omsingeld en aangevallen door vreemden. Die vast van plan het dorp in brand te steken en iedereen uit te roeien. Nu is er één reddingshelikopter aangekomen in het dorp en die geland op de kruising Kosterdijk, Molendijk, Dorp. De piloot is uitgestapt. Mensen zijn de helikopter ingevlucht. En die mensen roepen op een gegeven moment tegen die piloot: kom! Kom en vlieg ons weg, stijg op en breng ons in veiligheid. Maar iemand zit in die helikopter en ziet dat zijn vrouw, zijn zoon nog op de Kosterdijk loopt. En hij hoort anderen roepen tegen de piloot: kom, stijg op, haal ons weg. Wat doet die man, die vader? Die roept tegen zijn vrouw zijn zoon, kom, kom de helikopter in. eer hij opstijgt. Nu kan het nog. Kom naar binnen. En hoe harder hij hoort roepen door anderen dat de piloot moet komen en opstijgen, hoe harder, hoe dringender hij roept tot zijn vrouw of zoon: kom, kom. Het gaat als het ware tegen elkaar op en die roep tot de piloot versterkt de roep en het roepen naar zijn zoon: kom, kom, haast je. En als hij de piloot ziet aankomen naar het toestel roept hij nog dringender tot zijn zoon: kom.

Gemeente, de Geest en de bruid roepen: "Kom". Tot de Bruidegom. Om Zijn bruidskerk op te halen en tot Zich te nemen. En die het hoort, als je dat nou hoort, hoe dringend de Bruidegom geroepen wordt te komen, en je ziet nog mensen buiten staan, onverzoend, onbekeerd, niet tot bruid geworden, en als de Bruidegom komt zullen zij buiten blijven, voor eeuwig, en je hoort het roepen tot de Bruidegom, zeg dan tot mensen, zondaren die nog buiten zijn: kom. Kom tot Christus. Haast je, Nu kan het nog. Maar als Hij komt en Zijn bruidskerk tot Zich neemt, is het te laat, voor eeuwig, daarom: kom. Hoe heviger het roepen klinkt tot de Bruidegom, hoe dichter Zijn komst nadert, hoe dringender wordt het: kom, nu kan het nog, maar wacht niet, want dan kan het niet meer. Dan is de bruid weg en jij blijft achter.

Gemeente, en dit staat wel in de aansporende wijs. In de gebiedende wijs: en die het hoort, zegge: kom. Laat die dat zeggen, zeg dat toch tot mensen, tot anderen. Zeg het, want het kan te laat zijn. Zeg het dringend want de tijd kort op. Gemeente, zou dat allereerst niet gelden voor de dienaren van het Woord? En voor ambtsdragers? Heb ik, hebben

wij, dit genoeg beseft het afgelopen jaar? Die drang, die haast om u, om jullie te roepen: kom? Hebt u, heb jij bemerkt dat preken is: je wegroepen uit het verderf eer het te laat is? Wat kan een dominee daarin laks zijn, onbewogen, te weinig aan dringend, in preken, catechisaties en bezoeken. Wat kunnen ambtsdragers daarin lauw en nalatig zijn.

En hoe lag dat voor u en jullie allen? Als u hoort dat Jezus komt, dat er geroepen wordt om Zijn komst in bijv Noord Korea, laat ons dan zeggen tegen anderen: kom, kom tot Christus. Waar was de aandrang om dat heel eerlijk tegen je vriend of vriendinnen te zeggen? Om dat eerlijk tegen je kinderen, je grootouders te zeggen? Om dat eerlijk tegen je collega te zeggen? O HEERE, geef, dat we in een nieuw jaar hiertoe meer bereid, verlangend zijn.

Die het hoort, zegge: "kom". Tot de Bruidegom. Tot het water des levens. Leven dat is leven met God, vrede met God, gunst van God, verzoend met God, dat is leven. En dat leven is als water. Water is noodzakelijk en heerlijk. Heerlijk, tenminste in Israel en de woestijnen. Ja, jij mopper wel eens als je wat wil drinken en je moeder zegt: neem maar een glas water hoor. Maar in de woestijnen van Israel: water, heerlijk. En noodzakelijk: zonder water sterf je, kom je om. Kom tot de wateren. De fontein van leven in Christus.

Ieder die dorst heeft, kome. Dorst, de toorn van God brandt op je, de vloek der wet rust op je. Nooit dorst gekregen? Dorst omdat die toorn brandt op je ziel? Dorst naar vrede met God, verzoening van schuld. Aan het einde van een jaar: o Heere, geef mij vrede met U, verzoening van schuld van heel het jaar, van heel mijn leven. En die wil, die neme. Zo eenvoudig. Want van nature wil niemand, leeft iedereen er langsheen, hebben we geen behoefte. Dus als je wil, als je dorst is dat bewijs van de Heilige Geest en Zijn werk. Dat Hij aan het werven is als bruid. Die neme het om niet, die drinke. Om niet, er staat eigenlijk: als geschenk. En als je een geschenk krijgt, je bent jarig en je krijgt een cadeau, een geschenk, dan hoef je niet te zeggen: o, wat zal ik u ervoor betalen? Een geschenk daar staat niks tegenover. Dat is niet afgekocht. Maar dat is verworven door Christus bloed. En daarom: geschenk, om niet. Zonder geld en zonder prijs, komt koopt en eet.

In 2011 kwam het tot ons: er is water des levens in overvloed. Vrede met God. Bekostigd door Christus. Geen voorwaarden rusten op u. O mensen, kom, kom tot de wateren, tot Christus. Maar: haast u. Straks worden de bronnen gesloten, de wateren afgedicht. Want de Bruidegom komt eraan. Kom en haast u. Hoeveel keer werden we geroepen in 2011? Meer dan 125 keer. 125 keer geroepen zijn. Als je 10 jaar in de kerk zit, zeg, je bent 14, je gaat 10 jaar naar de kerk, dan ben je 1000 keer

geroepen. Als je 60 bent, ben je 5000 keer geroepen om te komen. Kom, eer het te laat is. Kom, eer de Bruidegom komt om zijn bruidskerk te halen of om ju te halen door de dood. Bent u nog nooit gekomen? Ben je nooit gekomen? 1000 of 5000 keer geroepen en nog niet gekomen?

Gemeente hoe gaan wij het einde tegemoet? Van deze week, dit jaar, ons leven, de wereldgeschiedenis? Jezus zegt: Ik kom, ja Ik kom haastig. Ik verlang naar Mijn bruid. Alleen Zijn bruid mag mee naar binnen. Hoe gaan wij Zijn komst tegemoet? Zul je dan eeuwig dorsten onder Gods toorn? En er is geen water, geen leven, geen vrede met God in eeuwigheid? Want gij hebt niet gewild. O zondaren, kom tot de wateren. Of zal Hij dan u, jou, mij vinden als Zijn bruid. Zijn bruid achter het matglas. U kent dat nog wel van Rutherford. Een vrouw zit in de gevangenis. Bij tijden mag haar man op bezoek komen, maar dan zit er matglas tussen. Ze kunnen elkaar wel horen, ze kunnen elkaar zien door dik glas heen, ze kunnen elkaar niet aanraken. O wat verlangt de vrouw, de bruid om vrij te komen. Zonder matglas ertussenin haar man te zien, te horen, in zijn armen te zijn. De bruid van Christus is hier achter matglas. Maar de Bruidegom komt op bezoek. Allermeeest in Zijn dienst. Je mag Hem horen, zien als door matglas, maar aanraken kan niet. Zou je niet kunnen verlangen naar de dag dat Hij komt om je te verlossen, erachter vandaan te halen? En je mag Hem zien zoals Hij is. Geen verhullend, verduisterend, vertroebelend matglas meer ertussen. Hem zien zoals Hij is. En voor eeuwig in Zijn armen. Volkomen gevoel van Zijn liefde en nabijheid te ontvangen. Ja, de Geest en de bruid zeggen: kom.

Amen